

Κάνομε νὰ πιστέψωμε καὶ ἡμεῖς ὅτις τρεῖς παρθένας,
μὰ δὲν ἀφίνον ἢ κοιλίας ἢ κοκομαθμένας.

Ἄλλ' ὅχι... θὰ πιστέψωμε μὴ ἡμέρα... μὴ σὰς μέλη...
ἀγὰρ ἀγάλα κάνουνε τὴν ἀγορεύει μὲλ,
καὶ ἴσως γὰρ σὰς νὰ χρειασθοῦν ἐκτανιστάσεις καὶ ἄλλαι
ἀκόμη καὶ καλλίτεραι, ἀκόμη καὶ μεγάλας.

ἴσως νὰ θεραπεύσωμε τὰς ἀντίους νόσους,
ἴσως νὰ βρῆτε καὶ σ' ἡμᾶς λατρεῖαν ἀπαρτίμλλον,
καὶ ἄλλοιμονον σὲ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαίους τόσους,
ποῦ διελύζουσιν κώνωπα καὶ κατακύνουν κἀμυλαγ.

Ἄλλοιμονον σὲ Γραμματεῖς
καὶ Φαρισαίους ἀποπειτεῖς,
ποῦ γὰρ τοὺς τύπους χάνονται καὶ γίνονται θυσία,
καὶ ἀφίνουν τὴν οὐσία.

Οὐαὶ σ' αὐτοῦς, ποῦ συγκροτοῦν πολέμους γλωσσομάχους
γὰρ τύπους τοῦτον τὸν καιρὸ,
ποῦ τοὺς ἀκούει καὶ θαρρῶ
πῶς τρώγ' ὁμοῦς βατράχους.

Οὐαὶ καὶ σ' τοὺς κηρύττοντας καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον
πρὸς βλάσας ἀδελφεῖς
πῶς σφαῖν οἱ νόμοι μόνον,
ὅλλ' ἄνθρωπος καλεῖται.

Τρεῖς ἄλλοιμονον σ' ἐκείνους, ποῦ θαρροῦν καὶ τὰρ ἄκομη
πῶς γὰρ νάχουν ὄντως κύρος καὶς Βασιλεῖον νόμοι
καὶ σὺν κόσμον νὰ περνᾶνε
ἀπὸν καὶ ποῦ σημαίνει,
πρέπει κατ' ἀνάγκη νάβει
μέσα σὲ κατὰ γραμμένους.

Τρεῖς ἄλλοιμονον σ' τοὺς νόμους, ποῦ τοὺς ῥέισκουν ἐκχαῖς
μόνον σ' ἐκ τῆς γραμμένους,
καὶ ὅχι μέσα σ' ἐπὶ ψυχῆς,
τῶν ἀνθρώπων γραμμένους.

Τρεῖς ἄλλοιμονον σ' ἐκείνον τὸν πεπαιρωμένον βλάσκα,
ποῦ γὰρ νὰ τηρῇ τοὺς νόμους
καθαροῦς ἀγνοῦς ὁμοῦς,
πρέπει νὰ τοὺς δῇ γραμμένους μὲς σ' αὐτὸν Μωσθεῖ τὴν κἀνά.

Κόρα σὲς λευκαίνουσαι
καὶ τὸν κόσμον συγκαλοῦσαι,
δὲν μοῦ λέει ποῖος νόμος συμβαίνει τὴν ρεμουλά,
καὶ ὅμως εἶναι καὶ γὰρ
ποῦ τρυπῶν σὲ κἀμυλα,
σὲ δημόσια Ταμεία καὶ σὲ καθεμὴν σαρκίλα.

Κόρα σὲς λευκαίνουσαι
καὶ τὸν κόσμον συγκαλοῦσαι,
δὲν οὐδὲν οἱ καιροὶ
καὶς μὰς ἀδυνατοῦν
καὶ δὲν τρεῖς μὲς καὶ
νὰ γερῆς ἀνθρώποι.

Ὅταν γλῶροι δὲν φερμάρουν τὸν Προῦπολογισμόν,
δὲν γίνον ἢ ψυχῆς μὰς πλάνης νόμων καὶ θεσμῶν,
τότε ἀβρῶν μαχηταί,
καὶ Τυρταῖοι ποιηταί.

Τὸτ' ἔλατε σὲς παρθένας,
σὴν καὶ τὰρ ἀπορρυτμένας,
νὰ χορῶσμε χοροὺς
μὲ παιδίας ἱεροῦς.

Πρὸς τὸ παρὸν σ' ἐρεῖλα σταθῆτε Παρθένων
καὶ γρηγορεῖτε μόνον.

Πρὸς τὸ παρὸν καὶ ἡμεῖς, παιδιὰ, περιχρῆς ἀς δρῶσμε
μόνον κυπαρισσοῦμμε καὶ τὰς παρθένας στέψωμεν,
ποῦ τρέμω μήπως καθεμὴν τὴν μοναβέλα πάθῃ
καὶ τῶν Ρωμαίων τὸν ἀφάλλο τὸν λύση ὅτ' ἐπὶ γλῶρι.

Λάμπουν μὲς σ' τὴν Χάβρα
λόγων δοταραπαῖς...
ἀβρα, λαύρα, σαύρα,
καὶ κακὰ καὶ μαύρα
πᾶν ἢ προκοπαῖς.

(Εἴπα, καὶ ἐπῆγον σὺν Εὐταξία,
ποῦχε καὶ γῶδι πολλὴ καὶ ἄξια,
καὶ αὐτοὺς τῆς πῆρε νὰ τῆς διαβάσῃ,
καὶ ἐκείνας τοῦπαυ καλὸ θανάσι.)

Σχέδια τοῦ Λοκροῦ γραμμένα, πρὸ μικροῦ.

Θὰ κόψη εἶνα, θὰ κόψη εἶλλο,
καὶ τὸ μικρὸ μὰς καὶ τὸ μετῶλο,
καὶ οἰκονομίας θὰ μὰς χορτάσῃ
καὶ ὅλοι τοῦ λευκαλοῦ θανάσι.

Βγάξει τοὺς φόρους ἀπὸ τὰμπέλα
καὶ βγάξει τοὺς φόρους εἰς τὰ βαρέλα,
καὶ εἶσι δὲ πένωμ καὶοὶ λιγώτερο
καὶ τοῦ δὲ δείχνωμ νηφαλιώτερο,
καὶ δὲν δὲ κάνωμ καίνουσι τὰ ὀστά,
καὶ ὅλοι φωνάζουσιν καλὸ θανάσι.

Φορολογοῦνται καὶοὶ πρὸς τοῦτους
γὰρ νὰ φουδῇ καὶς τοιοῦτοι,
φορολογοῦνται σ' αὐτοὺς τὰ χέλια
καὶοὶ ποῦ βγαίνουν ἀπὸ φυτεῖας,
καὶ αὐτοὶ ποῦ βγαίνουν ἀπὸ κερὰς
καὶ μουρλοῦνται τῆς πολιτείας.
Καπὸς τὸν ἤλο' μὰς δὲν δὲ κἀκείνη,
καὶ ὅλοι φωνάζουσιν καλὸ θανάσι.

Ἐνταῦθ' φορολογεῖται καὶ ἡ ἀνάγκη καθεμὴν
τῶν Ρωμαίων κληρονομία,
πλὴν ἀσίδωτος δὲ μὲν σ' τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων
μὲς κληρονομία μόνον,
ἢ τῶν σεβαστῶν προγόνων.
Τέτοια καὶ ἄλλα θὰ γίνουσι, ὅπου καὶ ὁ Σαφὴς δὲ κἀκείνη,
καὶ δὲ κἀκείνη καλὸ θανάσι.